

Warszawa, 9.06.2014 r.

V.511.161.2014.GH

**Pani
Wiesława Kłos**

**Zastępca Prezesa Narodowego
Funduszu Zdrowia ds. Finansowych
ul. Grójecka 186
02-390 Warszawa**

Kamionka Pani Kłos

W uzasadnieniu podjętej na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich uchwały składu 7 Sędziów NSA z 16 grudnia 2013 r. (sygn. II GPS 2/13) Sąd wyjaśnił, iż w odniesieniu do prawnych konsekwencji rezultatu aprobaty skierowania pod względem celowości leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, jako podstawy potwierdzenia skierowania, zwrócić należy uwagę na ich istotne zróżnicowanie przez prawodawcę. Przyjęte w tej mierze rozwiązania szczegółowe, dają bowiem podstawę do wyodrębnienia trzech sytuacji, a mianowicie:

- 1) potwierdzenia skierowania na leczenie uzdrowiskowe;
- 2) odmowy potwierdzenia skierowania, jeżeli lekarz specjalista nie zaaprobował celowości leczenia;
- 3) niepotwierdzenia skierowania z powodu braku miejsc w odpowiednich zakładach lecznictwa uzdrowiskowego.

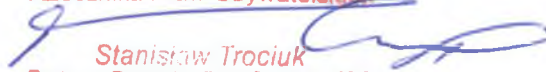
Jak podkreślił NSA sytuację odmowy potwierdzenia skierowania, jeżeli lekarz specjalista nie zaaprobował celowości leczenia, reguluje § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 lipca 2011 r. w *sprawie kierowania na leczenie uzdrowiskowe* (Dz.U. Nr 142, poz. 835). Dokonując oceny prawnego charakteru odmowy potwierdzenia skierowania z powodu braku (aprobaty) celowości opisanej w tym przepisie NSA wywiódł, że w analizowanej sytuacji nie mamy do czynienia z aktem wykonywania prawa, lecz z aktem jego stosowania. Wyraża się on w autorytatywnym konkretyzowaniu przepisów art. 33 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.). Rezultat tej konkretyzacji, wobec odmowy potwierdzenia skierowania, wyraża się w odmowie przyznania uprawnienia do świadczenia zdrowotnego w postaci leczenia uzdrowiskowego. Prowadzi to do wniosku, że w tym przypadku mamy do czynienia z aktem woli organu, którego treścią jest odmowa realizacji uprawnienia wynikającego z przepisu prawa, skonkretyzowanego w skierowaniu lekarza ubezpieczenia społecznego. Powyższe względy w ocenie NSA uzasadniają twierdzenie o przyjęciu przez prawodawcę, decyzyjnej formy odmowy potwierdzania skierowania na leczenie uzdrowiskowe.

W związku z powyższym, przyjąć należy, iż **§ 5 ww. rozporządzenia w sytuacji, gdy odział NFZ odmawia potwierdzenia skierowania z powodu niezaaprobowania celowości leczenia przez lekarza specjalistę, wymaga wydania decyzji administracyjnej.**

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 ze zm.) zwracam się do Pani Prezes z prośbą o poinformowanie, czy przyjęta przez NSA wykładnia spowodowała zmianę praktyki oddziałów NFZ w zakresie wydawania decyzji administracyjnych w przypadku odmowy potwierdzenia skierowania z powodu niezaaprobowania celowości leczenia przez lekarza specjalistę.

Z porzekaniem

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich